

Astronaut Koulien

James Cole

Toto je záznam z černé krabičky,
kterou uchoval lodní počítač Risto 238,
astronaut Jamec Koulion.

Chromozom Y, xylofon štěpí atom,
v jednu vteřinu mu došlo, co bude tisíc let po tom,
vzal skafandr a vylez ven obíhat kolem lodi, astronaut Koulien,
ve vzduchoprázdnu k němu dole Stan,
vyběhnul ven s rozepnutým poklopcem,
přistál na Venuši, na planetě žen,
ošlehnu ho fialovej plamen.

Visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno,
visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno.

Pustej jak povrch Měsíce,
odletěl z Houstonu, nikdo ho neviděl tři tisíce let,
odlet do paralelní reality,
diamantový moře, a kde jsi ty?
Timothy na své planetě kyne,
zkáza se blíží, všichni zahynem,
přistál na Marsu, na rudý planetě,
s doktorem Manhattanem zkoumá nový přístroje,
má v duši prázdno,
visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno.

Rosolový skupenství, zapoměl všechno učení
a amnézie, nekonečný rozpomínání,
rudý svítání, padá na nás prach,
věčný jak radost, věčný jako strach.
A zapnu poplach, čeká nás krach,
pohybujem se po dálnici astrálních drah,
jsme kuřecí bozi, jsi kuřecí vrah,
dáváme máme kuřecí křídla na pravou miskú vah.

Visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno,
visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno,
visím ve vzduchoprázdnu,
mám v duši prázdno.